

ת"פ 63517/07/21 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 63517-07-21 מדינת ישראל נ' פלוני(עציר)
תיק חיצוני: 511830/2021

בפני כבוד השופטת רבקה גלט
המאשימה
ע"י ב"כ עו"ד נעים
נגד
הנאשם
ע"י ב"כ עו"ד נעמנה
נוכחים:
ב"כ התביעה: עו"ד אלימלך
ב"כ הנאשם עו"ד וואפי
הנאשם- בוועידה חזותית על ידי שב"ס

גזר דין

הנאשם, כבן 41 שנים, הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, בשלושה אישומים שעניינם עבירות אלימות ואיומים כלפי בת זוגו (להלן: המתלוננת).

האישומים

על פי תיאור העובדות באישום הראשון, במהלך שנת 2020 במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, בביתם, לרקע ויכוח, פירק הנאשם את הכבל החשמלי של הטלוויזיה והכה באמצעותו את המתלוננת על רגליה וכן על צדו הימני של גבה. בגין כך, הורשע בעבירה של תקיפה סתם-בן זוג, לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק").

על פי עובדות האישום השני, בתאריך 14.05.2021 בשעה 17:00 או בסמוך לכך, עת חזרה המתלוננת לבית, התגלע ויכוח בינה לבין הנאשם, על רקע חשדו כי היא מתכתבת בטלפון עם אחר. באותן נסיבות, החל הנאשם לצעוק ולקלל אותה, ניגש אל שולחן האוכל ובעט בו. מיד ובסמוך לכך ניגש אל המתלוננת וסטר על פניה באמצעות ידו הימנית. כתוצאה ממעשיו, העגיל אותו ענדה המתלוננת על אוזנה השמאלית, חדר לעורה. בגין כך הורשע בעבירה של תקיפה סתם- בן זוג לפי סעיף 382(ב) לחוק.

על פי תיאור העובדות באישום השלישי, בתאריך 14.06.21 עובר לשעה 02:30 או בסמוך לכך, בבית, התגלע

ויכוח בין הנאשם למתלוננת. לרקע חשדו כי היא בוגדת בו, נטל הנאשם את המכשירים הניידים של ילדיו וצעק עליה "את אישה בוגדת, את לא שומרת על הבית", תוך שהוא יורק עליה ופוגע בה. בתגובה, עזבה המתלוננת את הסלון וניגשה לכיוון חדר השינה. הנאשם דחף אותה באמצעות שתי ידיו לעבר הקיר והחל להכותה בסטירות לידיה, בעוד היא מנסה להגן על עצמה ועל פניה באמצעות ידיה. הנאשם לא חדל ממעשיו, גם לאחר שצרח וביקשה שיחדל ממעשיו, כל זאת לנגד עיניהם של הקטינים. בהמשך, על רקע חמתו על כך שהיא פנתה לאביה וסיפרה לו על יחסיה עמו, ניגש למטבח, נטל לידיו סכין לחיתוך בשר, הניפה לכיוון המתלוננת ואמר לה "את עושה ממני צחוק" והוסיף כי יגמור לה את החיים, בעוד הקטינים צופים במעשיו ומבקשים ממנו לחדול. בגין כך הורשע בעבירה של איומים לפי סעיף 192 לחוק ותקיפה סתם-בן זוג לפי סעיף 382(ב) לחוק.

מסכת האירועים בין הנאשם והמתלוננת התמשכה גם בחודש יולי 2021, אז הוגש נגדו כתב האישום, יחד עם בקשה למעצר עד תום ההליכים. הנאשם היה עצור מיום 17.7.21 עד 26.7.21 ומיום 28.7.21 עד היום.

התסקיר

בעיצומם של הטיעונים לעונש, שמע ב"כ הנאשם את הערת בית המשפט בדבר נחיצותו של תסקיר אשר יבחן את מידת המסוכנות ואת יחסי הנאשם והמתלוננת, ועתר לדחיית הדין ומתן תסקיר.

ביום 20.2.22 הוגש התסקיר. נכתב כי הנאשם יליד חברון, השלים 12 שנות לימוד, נשוי למתלוננת כ-10 שנים ולהם 4 ילדים קטנים. מאז האירועים, שוהה המתלוננת עם הילדים במקלט. הנאשם עבד כעצמאי בתחום מיזוג אויר, אך בשל המשבר הבריאותי התקשה לשמור על רצף תעסוקתי ונקלע לקשיים כלכליים שהועצמו נוכח מעצרו וחובות שהצטברו בגובה של מאות אלפי שקלים. הנאשם תיאר את חוביות התנהלותו כבן זוג לאורך השנים, בפער לעומת עובדות כתב האישום. כמו כן, התקשה להסביר ולהתייחס להתנהגותו האלימה והפוגענית ביותר מאירוע אחד. עם זאת, הביע צער ובושה נוכח מעשיו, ביטא געגוע לילדיו ולאשתו ונכונות לבחון את התנהלותו האלימה ולרכוש כלים למנוע אותה. נכתב כי עוד בשלב המעצר, הנאשם היה ממוקד ברצונו להשתחרר, ואף עלתה האפשרות לשלבו ב"בית נועם", אך הוא נמצא בלתי בשל. גם כעת, התקשה להסביר את העבירות ולהתבונן על התנהלותו, אך עם זאת הביע צער ובושה. שירות המבחן ניסה ליצור קשר עם המתלוננת על מנת לקבל תמונה מלאה אודות היחסים אך הניסיון לא צלח. התרשמות שירות המבחן היא, כי הנאשם בעל כוחות לתפקוד יציב וכי למעצר יש משמעות מציבת גבול. עם זאת, עלה ספק לגבי מוכנותו האמיתית להשתלב בטיפול אינטנסיבי. נכתב כי נראה שהוא מתקשה להתבונן על מעשיו האלימים וממוקד ברצונו להתמודד עם קשייו הכלכליים ולזרז את סיום ההליך המשפטי. כיוון שלא נוצר קשר עם המתלוננת ועם גורמי הטיפול המלווים אותה, לא הצליח השירות להשלים את הערכת המסוכנות, ולכן לא ניתנה המלצה. בסיום התסקיר נכתב כי ככל שהנאשם יביע הסכמה ומחויבות לטיפול ממושך תוך המשך הרחקה ממקום מגוריו ועבודתו, ובכפוף ליצירת קשר עם המתלוננת, ניתן יהיה לבחון אפיק טיפולי.

הטיעונים לעונש

ב"כ התביעה טען כי יש חומרה יתרה בעבירות האלימות כלפי המתלוננת וילדיה, השוהים עדיין במקלט לנשים מוכות. בעניין האישום הראשון, נטען כי מעבר לחומרת התקיפה, יש להתחשב לחומרה באופי המשפיל של האירוע. בעניין האישום השני, נטען כי על חומרת התקיפה ניתן ללמוד מן העובדה שהעגיל שענדה המתלוננת חדר לעורה. גם בנוגע לאישום השלישי נטען כי האירוע נשא אופי משפיל ומכאן משנה חומרה. כמו כן, הפנה ב"כ התביעה לכך שהעבירות בוצעו לעיני ילדי הזוג. התביעה עתרה לקבוע מתחם נפרד לכל אחד מהאישומים, נוכח פערי הזמנים המשמעותיים. התביעה סבורה כי המתחם ההולם לאישומים הראשון והשני נע בין 8 ל-18 חודשי מאסר; בעניין האישום השלישי, טען כי המתחם נע בין 12 ל-24 חודשי מאסר. התביעה ערה לכך שאין לנאשם כל עבר פלילי, אך הפנתה לתסקיר ממנו עולה כי איננו מסוגל להתבונן על מעשיו, ואינו בשל לטיפול, כך שאין אופק שיקומי. בסה"כ, עתרה התביעה להטלת מאסר שלא יפחת מ-36 חודשים, זאת בנוסף לרכיבי ענישה של מאסר על תנאי, פיצוי וקנס. מטעם התביעה הוגשה אסופת פסיקה.

ב"כ הנאשם טען כי יש להתחשב בכך שהנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן וחסך זמן שיפוטי יקר. בנוסף חסך את העדת המתלוננת ולדבר יש משמעות רגשית ונפשית לקורבן העבירה. נטען כי בהודיית הנאשם יש הבעת חרטה אמיתית וכנה המצביעה על מודעות למצב ונטילת אחריות. הנאשם ניהל אורח חיים נורמטיבי, ללא הרשעות קודמות, ונעצר כעת לראשונה בחייו. חווית המעצר קשה ומרתיעה עבורו, והוא אף היה קרוב לאלימות בבית המעצר. הנאשם הביע נזקקות טיפולית, אך במעמדו כעצור, לא קיימת תכנית טיפולית, למעט בעבירות סמים. עוד נטען כי הנאשם נותר במעצר רק משום שלא נמצאו ערבים עבורו. לעניין הרקע נטען כי עד פרוץ משבר הקורונה חיו בני הזוג בטוב יחדיו, אך המשבר גרם לקריסת עסקו של הנאשם, הוביל לפגיעה בדימויו העצמי כמפרנס, וגרם לתסכול שאליו נלוותה התפרצות של האלימות. ב"כ הנאשם עתר לקבוע כי כל האישומים מהווים אירוע אחד, שכן מדובר באותן הנפשות הפועלות, וכל העבירות בוצעו בבית בני הזוג. לאחר שניתן התסקיר השלים ב"כ הנאשם טיעונו, ואמר כי הנאשם הביע מוטיבציה לטיפול, אך שרות המבחן הוא זה שצריך להציע לו אפשרויות טיפוליות, ולא עלתה אפשרות בתסקיר. בסיום נטען כי המתחם ההולם צריך לכלול אפשרות להסתפק במאסר על תנאי, וכי נוכח העדר עבר פלילי ונטילת האחריות, ראוי להסתפק בעניינו בתקופת המעצר עד כה. מטעם ב"כ הנאשם הוגשה אסופת פסיקה.

הנאשם בדברו האחרון, אמר כי הוא מצטער ומתבייש במה שעשה, הוא מודע לחומרת העבירה ומבקש טיפול.

מתחם העונש ההולם

חומרה רבה נודעת לעבירות של אלימות כלפי בן זוג. בעניין זה, כבר נאמר על ידי בית המשפט העליון (ע"פ 6758/07 פלוני נ' מד"י (11.10.07)):

מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות

כלפי קטינים או כלפי בת זוג.

לאחרונה אמר בית המשפט העליון ברע"פ 340/21 מסרי נ' מד"י (28.1.21):

כפי שהודגש לא אחת, יש לנקוט במדיניות ענישה מחמירה ומרתיעה כלפי עבירות אלימות במשפחה - ואלימות בין בני זוג בפרט - על מנת למגר תופעה נפסדת זו. זאת, בין היתר לנוכח הקושי הקיים לעיתים בחשיפת עבירות אלו, המבוצעות בהסתר מאחורי מפתן הדלת; הפגיעה הקשה שהן מסבות לתחושת הביטחון של בני המשפחה - וקורבנות המעשים בפרט; והחשש מהסלמת המעשים באופן העלול אף לסכן את חיי בני המשפחה, ובהם בת זוגו של התוקף

בע"פ 3011/17 פרץ נ' מד"י (31.1.19) אמר בית המשפט העליון:

בית משפט זה עמד, וחזר ועמד, על החשיבות העליונה של מיגור תופעת האלימות נגד נשים על ידי בני זוג, בין השאר באמצעות ענישה מחמירה ובלתי מתפשרת. לפני למעלה מעשור ציין השופט אדמונד לוי ז"ל את הדברים הבאים:

חדשות לבקרים אנו מתבשרים על גבר נוסף שחבל בבת-זוגו, ולא מעטים הם המקרים שהתקיפות הסתיימו במותה של הקורבן. את הרוח הרעה הזו יש לעקור מן השורש, ומקום שהסברה וחינוך לא עושים את שלהם, מצווה בית המשפט לתרום את תרומתו בדרך הענישה שינהיג (ע"פ 618/06 מדינת ישראל נ' פלוני [פורסם בנבו] (19.3.2007)).

חברתי, השופטת ענת ברון, ביטאה רעיון דומה בדברים נכוחים שנכתבו זה לא מכבר: ההיקף הוא עצום, ועם זאת - את סימני האלימות נושאת כל אחת מקורבנות האלימות על גופה, בבשרה, ובנפשה כשהיא לגמרי לבדה. ולא פעם כאשר היא כבר מוצאת בתוכה את תעצומות הנפש הדרושים לה על מנת למלט נפשה מן המתעלל, היא מוצאת שחיצי ביקורתה של המשפחה והסביבה הקרובה מופנים דווקא כלפיה. במצב דברים זה, נשים רבות נתקלות בקושי ממשי לגדוע את מעגל האלימות נגדן, ואף להתלונן לא יעזו. ענישה הולמת ומרתיעה בעבירות מסוג זה, כבמקרה דנן, יש בה משום הכרה בהשפלה ובמצוקה הנוראה שחווה אישה הנתונה לדיכוי ואלימות מצד בן זוגה; כמו גם העלאת המודעות לתופעה של אלימות נגד נשים, שהיקפה כאמור ניכר ומדאיג.

ואכן, השנים חולפות, נדמה לנו שאנו צועדים קדימה לעבר עולם מתקדם ושוויוני יותר, ואולם, לדאבון הלב, בתחום האלימות נגד נשים מצד בני זוג וקורבניהן עולם כעוולתו נוהג. במצב דברים זה ענישה מחמירה נגד בני זוג אלימים הייתה ועודנה צורך השעה, ועובדה מצערת זו מפחיתה את המשקל שניתן לייחס לשיקולי ענישה אחרים, כדוגמת נסיבותיו האישיות של המערער.

מנעד הענישה בעבירות אלימות כלפי בת הזוג הוא רחב ביותר, שכן המציאות מזמנת לנו אינספור עלילות המתרחשות לרקע מערכות יחסים מורכבות וחד פעמיות, בהן נוטלים חלק אנשים שנסיבותיהם שונות ממקרה למקרה. עם זאת, מן המפורסמות הוא כי ככלל, נוהגים בתי המשפט להחמיר בנוגע לעבירות אלו, בייחוד כשעולה כי מדובר במסכת מתמשכת של עבירות, ובמקום בו לא מתקיימים שיקולי שיקום משמעותיים. בעניין זה, אפנה על דרך הקיצור למקרים רבים בהם הוטלו עונשי מאסר משמעותיים בגין אלימות כלפי בת הזוג, זאת גם בשעה שדובר בנאשם ללא עבר

פלילי, או בהתקיים נסיבות מקילות: רע"פ 2278/21 סרוסי נ' מד"י (11.4.21); רע"פ 8755/21 אבו עראר נ' מד"י (23.12.21); רע"פ 1805/11 שמחייב נ' מד"י (7.3.11); רע"פ 8323/12 שוקרון נ' מד"י (19.11.12); רע"פ 10162/16 ואקנין נ' מד"י (23.1.17); רע"פ 977/16 פלוני נ' מד"י (10.2.16); עפ"ג (מח' מרכז) 62934-07-21 זכרוב נ' מד"י (24.10.21); ע"פ 4800/12 סולומון נ' מד"י (12.2.13); עפ"ג (מח' מרכז) 23421-06-18 פלוני נ' מד"י (4.3.19); עפ"ג (מח' מרכז) 60542-02-19 נחום נ' מד"י (21.5.19); עפ"ג (מח' מרכז) 19524-11-20 אלעביד נ' מד"י (13.12.20); עפ"ג 40581-08-20 אלולו נ' מד"י (18.11.20); ת"פ 18261-12-10 מד"י נ' מיצקו (18.10.12); ת"פ 33944-12-09 מד"י נ' סעדיה (17.1.11); ת"פ 19585-06-15 מד"י נ' סיבאני (14.9.14). אמנם, קיימים מקרים רבים בהם הסתפקו בתי המשפט בעונשים של מאסר בעבודות שרות, או אף בענישה הצופה פני עתיד, אך זאת בהתקיים שיקולי שיקום משמעותיים (למשל: רע"פ 1923/11 חטיב נ' מד"י (10.3.11); ת"פ 1345-08 מד"י נ' ששון (18.2.09); ת.פ 16979-05-13 מד"י נ' אדמה (30.11.15); ת.פ 2522-08 מד"י נ' אביטבול (14.2.10); ת"פ 22381-11-20 מד"י נ' אבו חובזי (10.5.21)).

בענייננו, המדובר בשלושה אירועים נפרדים בהם תקף הנאשם את המתלוננת. באירוע הראשון, הכה אותה באופן משפיל באמצעות כבל חשמלי. באירוע השני, סטר על פניה בחזקה רבה עד כדי כך שהעגיל שענדה חדר לעורה. באירוע השלישי והחמור מכולם, ירק על פניה באופן משפיל, סטר על ידיה בעודה מגוננת בהן על פניה, ואף איים עליה באמצעות סכין לחיתוך בשר, כל זאת מול ילדיהם הקטנים.

שקלתי את בקשת הנאשם לראות בכל האישומים אירוע מאוחד, אך אין בידי לקבל את הבקשה. שעה שבין האירוע הראשון לשני מפרידים חודשים ארוכים, ואף בין השני לשלישי חלף חודש ימים, אני מוצאת כי לא מתקיים מבחן הקשר ההדוק (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מד"י (29.10.14); (ע"פ 4603/17 אדרי נ' מד"י (16.7.19); ע"פ 1261/15 מד"י נ' דלאל (3.9.15)). לפיכך, כל אחד מן האישומים ייחשב כאירוע נפרד.

בהתאם למדיניות הענישה, ולאור נסיבות העבירות, אני קובעת כי המתחם ההולם בגין כל אחד מן האירועים הראשון והשני נע בין מאסר קצר ועד 12 חודשי מאסר. המתחם בגין האירוע השלישי נע בין 6 עד 18 חודשי מאסר.

העונש המתאים לנאשם

אין לנאשם כל עבר פלילי, וזהו מעצרו הראשון. עניין זה יילקח בחשבון לקולא. בנוסף, אתחשב בכך שהנאשם שווה במעצר מזה תקופה ארוכה.

הנאשם טען כי ניהל חיי זוגיות טובים עם המתלוננת, ורק בעקבות המשבר הכלכלי שעבר בעקבות מגיפת הקורונה, חלה התדרדרות שהובילה לעבירות. טענותיו אלה, הועלו אף בתסקיר, אך למרבה הצער לא הצליח שירות המבחן ליצור קשר עם המתלוננת על מנת לברר עמה את טיב מערכת היחסים.

אני מתקשה לקבל את טענות הנאשם התולות את עבירותיו במשבר הכלכלי. מעבר לכך שאין בהסבר זה כל הצדקה לעבירות אלימות, הרי מדובר בעבירות חמורות שנשאו אופי משפיל, מכוון ומאיים, וקשה לתאר כי אדם סביר ינהג כך כלפי אשת חיקו, ולעתים אף לעיני ילדיו הקטנים, רק בשל כך שחוזה משבר כלכלי.

ההתרשמות היא כי המתלוננת חוותה אלימות קשה מצד הנאשם, עד כדי כך שהיא מעדיפה לשהות במקלט עד היום, חרף העובדה שהוא עצור.

על פי התסקיר, הנאשם אמנם מביע צער וחרטה על העבירות, אך גם כיום איננו מסוגל להתבונן על התנהלותו. במצב זה, חוששתי כי קיימת עדיין מסוכנות להישנות אלימות.

נוכח האמור, יש לגזור את הדין על פי עקרון ההלימה. כיוון שיש בדעתי להטיל עונש מאסר משמעותי, לא יוטל עונש כספי.

בנסיבות האירועים, ייגזר עונש כולל.

אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 22 חודשי מאסר, בניכוי ימי מעצרו מיום 17.7.21 עד 26.7.21 ומיום 28.7.21, עד היום.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים משחרורו, והתנאי הוא שלא יבצע עבירות אלימות נגד בת זוגו.

7 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים משחרורו, והתנאי הוא שלא יבצע עבירות איומים כלפי בת זוגו.

זכות ערעור כדין.

ניתנה היום, ד' אדר ב' תשפ"ב, 07 מרץ 2022, במעמד
הצדדים.